En un duel desigual tot va d'un pèl

L'Spar Citylift Girona es queda a les portes de la semifinal contra un rival talentós i duríssim, amb un arbitratge inhibit
L'equip es buida a la pista davant 3.200 aficionats que l'ovacionen sense parar

L'Spar Citylift Girona no disputarà les semifinals de l'Eurocopa. Va caure amb tot l'honor, amb un tir de Mendy que hauria pogut forçar la pròrroga en només 1.7 segons. Va caure contra un rival grandíssim, físic, amb talent i rotació molt superiors, que estava pensat per jugar ahir els quarts de final de l'Eurolliga i que només faltaria que hagués caigut en els quarts d'Eurocopa.

Surís tenia raó: "Elles són d'Eurolliga i nosaltres d'Eurocopa." Va faltar molt poc. Alguns minutets de rotació interior de qualitat, una mica més d'oxigen en el desenllaç, un rebot que es toca i s'escapa, algun dels tirs lliures (pocs), els punts després de pèrdua... I també una mica de valentia en qui arbitrava per no empassar-se el xiulet en les accions decisives. De fet, en tota la segona meitat van fer un digne arbitratge FIBA.

L'ovació al final del partit dels més de 3.000 seguidors que van creure en l'equip va ser llarga, sonora i consistent. Molts es van esperar a la porta del pavelló per victorejar les jugadores quan sortien del vestidor. El club ha arrelat, té fonaments i està en bones mans.

No hi ha trevaEra clar que els dos equips havien après de l'anada. L'Uni va plantejar un treball defensiu magnífic amb Quigley (Mendy i ajudes) i flotava descaradament Epoupa. El Galatasaray tenia com a missió evitar la transició carregant el rebot d'atac amb tota la contundència i també pressionar molt la pilota i defensar amb mans, dents i ungles a primera línia. Més o menys tothom va complir. En el primer quart, l'Uni va viure del rebot d'atac pletòric d'Evans i al final d'una defensa zonal que va permetre canviar el 13-18 pel 18-18 al final del període.

L'equip gironí va estirar el parcial fins a un 11-2 (24-20) amb les primeres transicions. Quigley, descentrada i –ara– desencertada, s'ho jugava tot, però el Galatasaray elevava encara més el nivell del contacte, de pressió a la pilota, i l'Uni, amb el joc interior de rotació, patia moltíssim en el rebot. I en atac, la capacitat física del rival li treia la fluïdesa: massa bot i poca passada. A més, va entrar en bonus molt aviat (26-24, 14'), però, amb tot, alguna solució individual mantenia l'equip viu. Després d'un temps mort, Surís va tornar a la defensa zonal i, ja amb Núria Martínez, Evans i Colhado a la pista es va recuperar circulació de pilota –sempre amb atacs escurçats per la pressió turca– i presència a la pintura, i es va canviar el 30-32 per un 35-32 més que esperançador.Benvinguts al món FIBAQue un equip que defensa en zona arribi al bonus pot ser, però que el que fa karate press, amb un contacte extrem, ús de les mans constant i pressió a tota la pista es quedi en tres faltes només alimenta la teoria de quines federacions mouen els fils en la FIBA. L'Uni, que va arribar a guanyar de 7 (39-32) va veure com li menjaven la diferència punt a punt, en un quart d'una intensitat d'Eurolliga amb una exigència increïble i amb Surís fent funambulisme amb la rotació per donar aire i no deixar de sumar (51-52), amb Núria Martínez aguantant l'equip.

I va arribar el desenllaç. En tot l'últim quart l'Uni va anar al darrere. Després de l'empat inicial (54-54), com a mínim d'un punt (63-64) i com a màxim de cinc. El problema és que aquest -5 va ser freqüent en els últims minuts i no va permetre errades. I n'hi va haver, al costat de bàsquets enormes com un de Mendy (65-68) i de defenses

magnífiques, al límit i més enllà. Però el Galatasaray, amb més rotació, tenia sempre un punt més d'oxigen.

En els últims tres minuts, amb les deu jugadores esgarrapant-se l'ànima, es van xiular tres faltes. No cal ser endeví per saber contra quin equip. En canvi, amb 67-70, el que havia de ser l'últim atac de l'Uni va acabar amb dos contundents contactes sobre Rosó i Evans, jutjats amb una mirada cap a l'altra banda. Dubjlevic va fer el 67-72 i Surís va preparar un sistema per anotar un tir en 1,7 segons. Els bloquejos van sortir bé i Mendy va tenir la pilota, però va fallar.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 08-03-2018 Pàgina 16

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1353762-en-un-duel-desigual-tot-va-d-un-pel.html